

LBRIS

We know
books

Micuța Eva

Zâna cea Poznașă

Briony May Smith

RP Editor

Domnul și doamna Pănțăruș au fost foarte mirați când, dintr-unul din ouăle lor, a ieșit o micuță... zână!

Celelalte păsări au privit uluite:

– Vai de mine! rosti Mierla. Asta înseamnă că zânele se întorc?

Arătând spre spinărușa fără aripi a puiului de zână, Bufnița observă:

– După cum vedeți, nu e chiar zână adevărată!

Cu ochii plini de duioșie, pănțărușii au zis într-un glas:

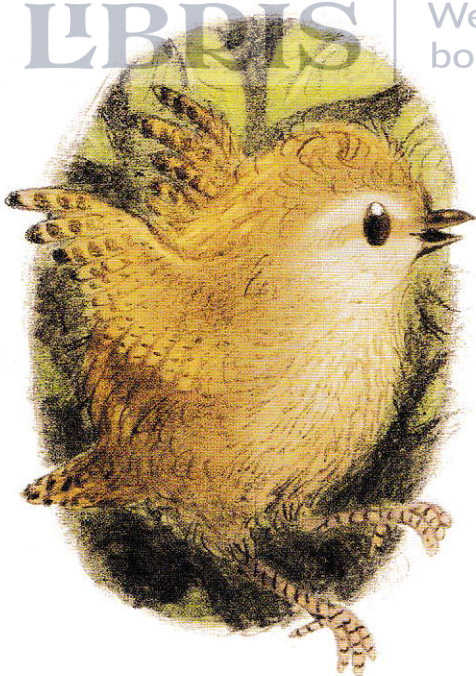
– Nu-i nimic, o vom crește ca pe copilul nostru. O va chema Micuța Eva!

N-a trecut mult și puii de pănțăruș s-au schimbat de-a binelea: din niște ghemotoace de puf, au devenit păsăruici cu pene și aripi în toată legea. Micuța Eva a crescut și ea – dar, nu mai înaltă decât un chibrit. Un păianjen i-a țesut o rochiță, iar domnul Pănțăruș a găsit o bucățică de sfoară ca să-i facă o cingătoare.

Când le-a venit vremea să zboare, Pia, cea mai mare, și Lio, fratele mijlociu, au sărit din cuib fâlfâind din aripi și au planat până jos ca două frunze de toamnă jucăușe.

Micuța Eva s-a avântat și ea cu un chiot de bucurie...

... prăbușindu-se drept în niște măracini.

– Ei, nu-i rău! zise ea, scuturându-se de frunze.

Cât e ziuica de lungă, o pasăre zboară de colo-colo după nuci, semințe și râme bune de mâncat. Dar Micuța Eva, care nu putea zbura, a învățat repede să se strecoare printre tulpinile și ierburile înalte, ca să-și umple burtica cu bunătați.

Numai că se ținea de năzbâtii și, pe unde trecea, lăsa în urmă prăpăd.

Scormonea nucile ascunse de veverițe.

Astupa găurile cârțițelor.

Înfigea frunze uscate în țepii aricilor.

